

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1979 Nr. 158

A. TITEL

Herziene Akte houdende wijziging van het Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekprodukten; Genève, 23 oktober 1978

B. TEKST

De Franse en de Engelse tekst van de Herziene Akte zijn afgedrukt in *Trb.* 1979, 75.

Behalve voor de in *Trb.* 1979, 75 genoemde Staten is de Herziene Akte in overeenstemming met artikel 31 nog ondertekend voor:

Mexico	25 juli 1979
Nieuw-Zeeland	25 juli 1979

C. VERTALING

Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekprodukten van 2 december 1961,

zoals herzien te Genève, 10 november 1972 en 23 oktober 1978

De Verdragsluitende Staten,

Overwegende dat het Internationaal Verdrag tot Bescherming van Kweekprodukten van 2 december 1961, als gewijzigd bij de Aanvullende Akte van 10 november 1972, een waardevol instrument is gebleken voor internationale samenwerking op het gebied van de bescherming van het kwekersrecht,

Opnieuw bevestigend de beginselen, vervat in de considerans van het Verdrag, overeenkomstig welke:

a) zij overtuigd zijn van het belang van de bescherming van kweekprodukten zowel voor de ontwikkeling van de landbouw op

hun grondgebied als ter waarborging van de belangen van de kwekers,

b) zij zich bewust zijn van de bijzondere problemen die voortvloeien uit de erkenning en de bescherming van het recht van de kweker en in het bijzonder van de beperkingen die uit hoofde van het algemeen belang aan de vrije uitoefening van een dergelijk recht kunnen worden opgelegd,

c) zij het zeer wenselijk achten, dat deze problemen, waaraan een groot aantal Staten terecht belang hechten, door ieder van hen worden opgelost volgens eenvormige en duidelijk omschreven beginselen,

Overwegende dat de gedachte van de bescherming van het recht van de kweker grote betekenis heeft gekregen in veel Staten die nog niet tot het Verdrag zijn toegetreden,

Overwegende dat bepaalde wijzigingen in het Verdrag noodzakelijk zijn ten einde de toetreding van die Staten tot de Unie te vergemakkelijken,

Overwegende dat een aantal bepalingen betreffende het beheer van de Unie, ingesteld krachtens het Verdrag, in het licht van de ervaring gewijzigd dienen te worden,

Overwegende dat deze doelstellingen het best kunnen worden verwezenlijkt door het Verdrag opnieuw te herzien,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Doel van het Verdrag; vorming van een Unie; zetel van de Unie

1. Dit Verdrag strekt ertoe aan de kweker van een nieuw plantengras of aan zijn rechtverkrijgende (beiden hierna genoemd „de kweker”) een recht toe te kennen en te verzekeren onder de hierna omschreven voorwaarden.

2. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag (hierna genoemd „de Unie-Staten”) vormen tezamen een Unie tot bescherming van kweekprodukten.

3. De zetel van de Unie en van haar permanente organen is gevestigd te Genève.

Artikel 2

Vormen van bescherming

1. Iedere Unie-Staat kan het recht van de kweker, bedoeld in dit Verdrag, erkennen door verlening van een bijzondere titel van bescherming of van een octrooi. Evenwel mag een Unie-Staat waarvan de nationale wetgeving beide vormen van bescherming toelaat, voor

eenzelfde botanisch geslacht of eenzelfde botanische soort slechts voorzien in één van beide vormen.

2. Iedere Unie-Staat kan de toepassing van dit Verdrag binnen een geslacht of soort beperken tot rassen die een bepaalde wijze van vermeerdering dan wel een bepaald eindgebruik hebben.

Artikel 3

Behandeling als eigen onderdanen; wederkerigheid

1. De natuurlijke en rechtspersonen die hun woonplaats of zetel hebben in één van de Unie-Staten, genieten in een andere Unie-Staat voor de toekenning en de bescherming van het recht van de kweker de behandeling die de onderscheidene wetten van die Staten verlenen of in de toekomst zullen verlenen aan hun onderdanen, dit alles onverminderd de in dit Verdrag in het bijzonder bedoelde rechten en onder voorbehoud, dat de voorwaarden en formaliteiten, opgelegd aan de eigen onderdanen, vervuld zijn.

2. De onderdanen van de Unie-Staten die noch hun woonplaats, noch hun zetel in één van die Staten hebben, genieten eveneens dezelfde rechten, mits zij voldoen aan de verplichtingen die hun kunnen worden opgelegd ten einde het onderzoek van de rassen die zij eventueel hebben gekweekt, en het toezicht op vermeerdering daarvan mogelijk te maken.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid heeft iedere Unie-Staat die dit Verdrag toepast op een bepaald geslacht of op een bepaalde soort, de mogelijkheid het genot van de bescherming te beperken tot de onderdanen van die Unie-Staten die dit Verdrag toepassen op dat geslacht of op die soort, alsmede tot de natuurlijke en rechtspersonen, die hun woonplaats of zetel hebben in een van die Unie-Staten.

Artikel 4

Botanische geslachten en soorten die beschermd moeten of kunnen worden

1. Dit Verdrag is van toepassing op alle botanische geslachten en soorten.

2. De Unie-Staten verbinden zich alle maatregelen te nemen die nodig zijn om de bepalingen van dit Verdrag in toenemende mate toe te passen op een zo groot mogelijk aantal botanische geslachten en soorten.

3. a. Op het tijdstip van het in werking treden van dit Verdrag op zijn grondgebied past iedere Unie-Staat de bepalingen van dit Verdrag toe op tenminste vijf geslachten of soorten.

b. Iedere Unie-Staat past voorts deze bepalingen toe op andere geslachten of soorten binnen de volgende termijnen, gerekend vanaf het tijdstip van het in werking treden van dit Verdrag op zijn grondgebied:

- i) binnen drie jaar, op ten minste tien geslachten of soorten in totaal;
- ii) binnen zes jaar, op ten minste achttien geslachten of soorten in totaal;
- iii) binnen acht jaar, op ten minste vierentwintig geslachten of soorten in totaal.

c. Indien een Unie-Staat de toepassing van dit Verdrag binnen een geslacht of soort overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, tweede lid, beperkt, wordt dat geslacht of die soort niettemin, wat de toepassing van het onder a. en b. bepaalde betreft, beschouwd als één geslacht of één soort.

4. Op verzoek van een Staat die voornemens is dit Verdrag te bekrachtigen, te aanvaarden of goed te keuren of ertoe toe te treden, kan de Raad, ten einde rekening te houden met bijzondere economische of ecologische omstandigheden in die Staat, besluiten voor die Staat de in het derde lid vermelde minimumaantallen te verminderen of de in dat lid vermelde termijnen te verlengen of beide mogelijkheden toe te passen.

5. Op verzoek van een Unie-Staat kan de Raad, ten einde rekening te houden met bijzondere moeilijkheden, ondervonden door die Staat bij de nakoming van de verplichtingen, bedoeld in het derde lid, onder b., besluiten voor die Staat de termijnen, bedoeld in het derde lid, onder b., te verlengen.

Artikel 5

Te verlenen rechten; omvang van de bescherming

1. Het aan de kweker verleende recht houdt in dat
 - het voortbrengen voor handelsdoeleinden
 - het te koop aanbieden
 - het verhandelen

van geslachtelijk of ongeslachtelijk teeltmateriaal, als zodanig, van het ras aan zijn voorafgaande toestemming zijn onderworpen. Tot het ongeslachtelijk teeltmateriaal wordt mede de gehele plant gerekend. Het recht van de kweker strekt zich uit tot sierplanten of delen daarvan, die in de regel verhandeld worden voor andere doeleinden dan voor vermeerdering, indien zij zijn gebruikt als vermeerderingsmateriaal voor de voortbrenging van sierplanten of snijbloemen voor de handel.

2. De kweker kan zijn toestemming afhankelijk stellen van door hem te bepalen voorwaarden.

3. De toestemming van de kweker is niet vereist voor het gebruik van het ras als uitgangspunt van variatie voor het kweken van andere rassen, noch voor het in de handel brengen van deze rassen. Daarentegen is deze toestemming wel vereist, wanneer het ras telkens gebruikt moet worden voor de voortbrenging van een ander ras voor handelsdoeleinden.

4. Het staat iedere Unie-Staat vrij, hetzij in zijn eigen wetgeving, hetzij in bijzondere regelingen in de zin van artikel 29, voor bepaalde botanische geslachten of soorten aan de kwekers een recht te verlenen, dat verder strekt dan dat, omschreven in het eerste lid en dat zich in het bijzonder kan uitstrekken tot het verhandelde eindprodukt. Een Unie-Staat die een dergelijk recht verleent, is bevoegd het genot ervan te beperken tot de onderdanen van die Unie-Staten die een gelijk recht verlenen, alsmede tot de natuurlijke en rechtspersonen die hun woonplaats of zetel in een van die Staten hebben.

Artikel 6

Voorwaarden voor bescherming

1. De kweker geniet de bescherming voorzien in dit Verdrag, wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

a. Het ras moet, ongeacht of de oorsprongsvariatie die het zijn aanzijn heeft gegeven, op kunstmatige of natuurlijke wijze is ontstaan, door één of meer van belang zijnde eigenschappen duidelijk te onderscheiden zijn van elk ander ras waarvan het bestaan op het tijdstip van de aanvraag tot bescherming algemeen bekend is. Deze algemene bekendheid kan worden gestaafd door bijvoorbeeld te verwijzen naar: teelt of handel, die reeds plaatsvindt, inschrijving in een officieel rassenregister of het in behandeling zijn van de inschrijving, het aanwezig zijn in een vergelijkingscollectie of een nauwkeurige beschrijving in een publikatie.

De eigenschappen, aan de hand waarvan een ras kan worden omschreven en onderscheiden, moeten met nauwkeurigheid kunnen worden onderkend en beschreven.

b. Op het tijdstip waarop in een Unie-Staat de aanvraag tot bescherming wordt ingediend mag het ras

- i) niet – of, indien de wetgeving van die Staat zulks bepaalt, niet langer dan een jaar geleden – met toestemming van de kweker op het grondgebied van die Staat ten verkoop zijn aangeboden of in de handel zijn gebracht en
- ii) niet met toestemming van de kweker langer dan zes jaar geleden in het geval van wijnstokken, woudbomen, vruchtbomen en sierbomen, voor ieder met inbegrip van hun onderstammen, of langer dan vier jaar geleden in het geval van andere planten, op het grondgebied van enige andere Staat ten verkoop zijn aangeboden of in de handel zijn gebracht.

Beproevingen met het ras die niet met zich meebrengen dat het ten verkoop wordt aangeboden of in de handel wordt gebracht, tasten het recht op bescherming niet aan. Het feit dat een ras algemeen bekend is geworden anders dan door het ten verkoop aan te bieden of het in de handel te brengen tast evenmin het recht van de kweker op bescherming aan.

c. Het ras moet voldoende homogeen zijn, in aanmerking genomen de bijzonderheden die aan zijn geslachtelijke of ongeslachtelijke vermeerdering eigen zijn.

d. Het ras moet in de loop van zijn achtereenvolgende vermeerderingen of, wanneer de kweker een bijzondere vermeerderingscyclus heeft vastgesteld, aan het einde van iedere cyclus in zijn wezenlijke eigenschappen bestendig zijn, dat wil zeggen dat het moet blijven beantwoorden aan zijn omschrijving.

e. Aan het ras moet een benaming worden gegeven, als voorzien in artikel 13.

2. De verlening van de bescherming kan niet afhankelijk worden gesteld van andere voorwaarden dan die welke hierboven zijn vermeld, mits de kweker voldaan heeft aan de formaliteiten die in de nationale wetgeving van de Unie-Staat waar de aanvraag tot bescherming is ingediend, zijn voorgeschreven, daaronder begrepen de betaling van rechten.

Artikel 7

Officieel onderzoek van rassen; voorlopige bescherming

1. De bescherming wordt verleend na een onderzoek van het ras met betrekking tot de in artikel 6 omschreven voorwaarden. Dit onderzoek moet zijn afgestemd op ieder botanisch geslacht of iedere botanische soort.

2. Ten behoeve van dit onderzoek kunnen de bevoegde diensten van iedere Unie-Staat alle noodzakelijke inlichtingen, bescheiden, plantgoed of zaaigoed van de kweker verlangen.

3. Iedere Unie-Staat kan maatregelen nemen, ten einde de kweker te beschermen tegen misbruik door derden, begaan gedurende de periode tussen de indiening van de aanvraag tot bescherming en de beslissing daarop.

Artikel 8

Duur van de bescherming

Het aan de kweker toegekende recht wordt voor een beperkte duur verleend. Deze duur kan niet korter zijn dan vijftien jaren, te rekenen vanaf de datum van verlening van de titel van bescherming. Voor wijnstokken, woudbomen, vruchtbomen en sierbomen, voor ieder met

inbegrip van hun onderstammen, kan de duur van de bescherming niet korter zijn dan achttien jaren, te rekenen vanaf die datum.

Artikel 9

Beperking van de uitoefening van de verleende rechten

1. De vrije uitoefening van het aan de kweker verleende uitsluitende recht kan slechts beperkt worden om redenen van algemeen belang.
2. Indien een zodanige beperking plaatsvindt ten einde verbreiding van het ras te verzekeren, is de Unie-Staat die deze beperking oplegt, gehouden alle noodzakelijke maatregelen te nemen, opdat de kweker een billijke vergoeding ontvangt.

Artikel 10

Nietigverklaring en vervallenverklaring van beschermde rechten

1. Het recht van de kweker wordt, overeenkomstig de bepalingen van de nationale wetgeving van iedere Unie-Staat, nietig verklaard indien blijkt, dat op het tijdstip van de verlening van de titel van bescherming de in artikel 6, eerste lid, onder a. en b. vastgestelde voorwaarden in feite niet waren vervuld.
2. Het recht van de kweker wordt vervallen verklaard, indien deze niet in staat is aan de bevoegde autoriteit het teeltmateriaal te verschaffen, waaruit het ras met zijn eigenschappen, zoals deze bij de verlening van de bescherming zijn vastgesteld, kan worden verkregen.
3. Het recht van de kweker kan worden vervallen verklaard:
 - a. indien hij nalaat binnen een voorgeschreven termijn en na te zijn aangemaand aan de bevoegde autoriteit het teeltmateriaal, de bescheiden of de inlichtingen te verschaffen, die nodig worden geoordeeld voor de controle van het ras, of indien hij niet toestaat, dat hetgeen voor de instandhouding van het ras wordt gedaan, in ogen-schouw wordt genomen;
 - b. indien hij in gebreke blijft tijdig de rechten te betalen, die eventueel voor de handhaving van zijn recht verschuldigd zijn.
4. Het recht van de kweker kan niet worden nietig verklaard noch worden vervallen verklaard op andere gronden dan die vermeld in dit artikel.

Artikel 11

Keuzevrijheid van Unie-Staat voor indiening van de eerste aanvraag; aanvragen in andere Unie-Staten; onafhankelijkheid van de bescherming in verschillende Unie-Staten

1. De kweker heeft de vrijheid de Unie-Staat te kiezen waar hij zijn eerste aanvraag wenst in te dienen.

2. De kweker kan andere Unie-Staten om de bescherming van zijn recht verzoeken zonder te wachten tot hem door de Unie-Staat waar de eerste aanvraag is ingediend, een titel van bescherming is verleend.

3. De bescherming, waarom is verzocht in verschillende Unie-Staten door natuurlijke of rechtspersonen die de voordelen van dit Verdrag deelachtig kunnen worden, is onafhankelijk van de bescherming die voor hetzelfde ras is verkregen in andere Statens, al dan niet behorende tot de Unie.

Artikel 12

Recht van voorrang

1. De kweker die in één van de Unie-Statens overeenkomstig de voorschriften een aanvraag tot bescherming heeft ingediend, geniet voor de indiening van een aanvraag in een andere Unie-Staat een recht van voorrang gedurende een termijn van twaalf maanden. Deze termijn begint te lopen vanaf de datum van indiening van de eerste aanvraag. De dag van indiening is niet in deze termijn begrepen.

2. Om in aanmerking te komen voor toepassing van het bepaalde in het eerste lid moet de nieuwe aanvraag bevatten een verzoek tot bescherming, een beroep op voorrang van de eerste aanvraag en, binnen een termijn van drie maanden, een afschrift van de bescheiden, waaruit de eerste aanvraag bestond, voor eensluidend gewaarmerkt door de dienst die deze heeft ontvangen.

3. De kweker geniet een termijn van vier jaren na het verstrijken van de voorrangstermijn om aan de Unie-Staat waar hij met inachtneming van de bepalingen van het tweede lid een verzoek om bescherming heeft ingediend, de aanvullende bescheiden en het materiaal te verschaffen, zoals door de wetten en overige voorschriften van die Staat wordt geëist. Deze Staat kan evenwel binnen een passende termijn eisen de aanvullende bescheiden en het materiaal te verschaffen, indien de aanvraag, waarvan de voorrang is ingeroepen, is afgewezen of ingetrokken.

4. Aan de indiening van een aanvraag, gedaan met inachtneming van hetgeen hiervoor is bepaald, kunnen niet worden tegengeworpen de feiten die zich binnen de in het eerste lid bepaalde termijn hebben voorgedaan, zoals de indiening van een andere aanvraag, de bekendmaking van het voorwerp van de aanvraag of de exploitatie ervan. Deze feiten kunnen geen enkel recht ten gunste van derden noch een recht van voorgebruik doen ontstaan.

Artikel 13

Rasbenaming

1. Het ras wordt aangeduid door een benaming, bestemd om de soortaanduiding ervan te worden. Iedere Unie-Staat draagt er zorg voor dat, behoudens het bepaalde in het vierde lid, geen enkel recht betreffende de aanduiding, die als benaming van het ras is ingeschreven, het vrije gebruik van de benaming in verband met het ras belemmert, zelfs na afloop van de bescherming.

2. De benaming moet de identificatie van het ras mogelijk maken. Zij mag niet uitsluitend uit cijfers bestaan, tenzij dit een gevestigd gebruik is voor de aanduiding van rassen. Zij mag niet zodanig zijn, dat zij tot vergissing aanleiding kan geven of verwarring zou kunnen stichten omtrent de karakteristieke eigenschappen, de waarde of de identiteit van het ras of de indentiteit van de kweker. Zij moet in het bijzonder verschillen van iedere benaming die in enige Unie-Staat een reeds bestaand ras van dezelfde botanische soort of van een verwante soort aanduidt.

3. De benaming van het ras wordt door de kweker gedeponeed bij de dienst, bedoeld in artikel 30, eerste lid, onder b. Indien blijkt dat die benaming niet beantwoordt aan de in het tweede lid gestelde eisen, weigert die dienst de inschrijving en verlangt hij van de kweker dat deze binnen een bepaalde termijn een andere benaming voorstelt. De benaming wordt ingeschreven te zelfder tijd, dat de titel van bescherming overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 wordt verleend.

4. Geen inbreuk wordt gemaakt op oudere rechten van derden. Indien op grond van een ouder recht het gebruik van de benaming van een ras wordt verboden aan iemand die overeenkomstig het bepaalde in het zevende lid verplicht is die benaming te gebruiken, eist de dienst, bedoeld in artikel 30, eerste lid onder b. dat de kweker een andere benaming voor het ras voorstelt.

5. Voor een ras kan in de Unie-Staten slechts éénzelfde benaming worden gedeponeed. De dienst, bedoeld in artikel 30, eerste lid, onder b. is gehouden de aldus gedeponeerde benaming in te schrijven, tenzij hij vaststelt dat die benaming voor gebruik in zijn Staat ongeschikt is. In dat geval kan hij verlangen dat de kweker een andere benaming voorstelt.

6. De dienst, bedoeld in artikel 30, eerste lid, onder b. draagt er zorg voor dat alle andere soortgelijke diensten worden ingelicht omtrent zaken betreffende rasbenamingen, met name omtrent de deponering, inschrijving en doorhaling van benamingen. Iedere dienst, bedoeld in artikel 30, eerste lid, onder b. kan zijn eventuele opmerkingen inzake de inschrijving van een benaming mededelen aan de dienst die deze benaming bekend heeft gemaakt.

7. Hij die in een Unie-Staat geslachtelijk of ongeslachtelijk teeltmateriaal van een in die Staat beschermd ras ten verkoop aanbiedt of verhandelt is gehouden de benaming van dat ras te gebruiken, zelfs na afloop van de bescherming van dat ras, voor zover oudere rechten, overeenkomstig het bepaalde in het vierde lid, zich niet tegen dat gebruik verzetten.

8. Wanneer een ras ten verkoop wordt aangeboden of wordt verhandeld, is het toegestaan een fabrieks- of handelsmerk, een handelsnaam of een soortgelijke aanduiding toe te voegen aan de ingeschreven rasbenaming. Indien een dergelijke aanduiding wordt toegevoegd, dient de benaming niettemin gemakkelijk herkenbaar te zijn.

Artikel 14

Bescherming onafhankelijk van maatregelen terzake van voortbrenging, controle en verhandeling

1. Het aan de kweker overeenkomstig het bepaalde in dit Verdrag toegekende recht is onafhankelijk van de maatregelen in iedere Unie-Staat genomen ter regeling van de voortbrenging van, de controle op en het verhandelen van zaaizaad en plantgoed.

2. Evenwel zal bij laatstbedoelde maatregelen zoveel mogelijk moeten worden vermeden, dat zij een belemmering vormen voor de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 15

Organen van de Unie

De permanente organen van de Unie zijn:

- a. de Raad;
- b. het Secretariaat-Generaal, genaamd Bureau van de Internationale Unie tot bescherming van kweekproducten.

Artikel 16

Samenstelling van de Raad; stemming

1. De Raad is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de Unie-Staten. Iedere Unie-Staat benoemt één vertegenwoordiger in de Raad en één plaatsvervanger.

2. De vertegenwoordigers of plaatsvervangers kunnen zich doen vergezellen door assistenten en adviseurs.

3. Iedere Unie-Staat heeft één stem in de Raad.

Artikel 17

Waarnemers in vergaderingen van de Raad

1. De Staten die geen lid zijn van de Unie, maar dit Verdrag

hebben ondertekend, worden als waarnemers tot de vergaderingen van de Raad uitgenodigd.

2. Tot deze vergaderingen kunnen ook andere waarnemers of deskundigen worden uitgenodigd.

Artikel 18

Voorzitter en vice-voorzitters van de Raad

1. De Raad kiest uit zijn midden een voorzitter en een eerste vice-voorzitter. Hij kan andere vice-voorzitters kiezen. De eerste vice-voorzitter vervangt de voorzitter van rechtswege in geval van diens verhindering.

2. De duur van het voorzitterschap bedraagt drie jaren.

Artikel 19

Vergaderingen van de Raad

1. De Raad vergadert op uitnodiging van de voorzitter.

2. Hij houdt eenmaal per jaar een gewone zitting. Voor het overige kan de voorzitter de Raad bijeenroepen, zo dikwijls hij daartoe aanleiding vindt; hij is gehouden de Raad bijeen te roepen binnen een termijn van drie maanden, wanneer ten minste één derde van de Unie-Staten dit verzoekt.

Artikel 20

Reglement van orde van de Raad; administratief en financieel reglement van de Unie

De Raad stelt zijn reglement van orde en het administratief en financieel reglement van de Unie vast.

Artikel 21

Taken van de Raad

De taken van de Raad zijn de volgende:

- a. het bestuderen van passende maatregelen ter verzekering van de handhaving en ter bevordering van de ontwikkeling van de Unie;
- b. het benoemen van de Secretaris-Generaal en, indien de Raad dit nodig acht, van een plaatsvervangend Secretaris-Generaal; het vaststellen van de voorwaarden van benoeming van elk van deze functionarissen;
- c. het onderzoeken van het jaarverslag over de werkzaamheden van de Unie en het vaststellen van het programma van haar komende werkzaamheden;
- d. het geven aan de Secretaris-Generaal, wiens bevoegdheden

zijn vastgesteld in artikel 23, van alle nodige richtlijnen voor de vervulling van de taken van de Unie;

e. het onderzoeken en goedkeuren van de begroting van de Unie en het vaststellen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 26, van de bijdrage van iedere Unie-Staat;

f. het onderzoeken en goedkeuren van de door de Secretaris-Generaal aangeboden rekening en verantwoording;

g. het vaststellen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 27, van datum en plaats van de in dat artikel voorziene conferenties en het nemen van de ter voorbereiding daarvan noodzakelijke maatregelen;

h. in het algemeen het nemen van alle beslissingen met het oog op de goede werking van de Unie.

Artikel 22

Vereiste meerderheid voor beslissingen van de Raad

Iedere beslissing van de Raad wordt genomen met een eenvoudige meerderheid der aanwezige, hun stem uitbrengende leden; evenwel wordt iedere beslissing van de Raad krachtens artikel 4, vierde lid, artikel 20, artikel 21, onder e., artikel 26, vijfde lid, onder b., artikel 27, eerste lid, artikel 28, derde lid en artikel 32, derde lid genomen met een meerderheid van drie vierde van de aanwezige, hun stem uitbrengende leden. Onthouding van stem wordt niet beschouwd als het uitbrengen van een stem.

Artikel 23

Taken van het Bureau van de Unie; verantwoordelijkheid van de Secretaris-Generaal; benoeming van personeel

1. Het Bureau van de Unie voert alle taken, die hem door de Raad worden toevertrouwd, uit. Het wordt geleid door de Secretaris-Generaal.

2. De Secretaris-Generaal is verantwoordelijk tegenover de Raad; hij draagt zorg voor de uitvoering van de beslissingen van de Raad. Hij legt de begroting aan de Raad ter goedkeuring voor en draagt zorg voor de uitvoering ervan. Hij legt jaarlijks tegenover de Raad rekening en verantwoording af van zijn beleid en legt de Raad een verslag van de werkzaamheden en de financiële toestand van de Unie voor.

3. Behoudens het bepaalde in artikel 21, onder b., worden de voorwaarden van benoeming en dienstverband van het personeel, nodig voor de doeltreffende uitvoering van de taken van het Bureau van de Unie, geregeld in het administratief en financieel reglement bedoeld in artikel 20.

Artikel 24

Rechtspositie

1. De Unie bezit rechtspersoonlijkheid.
2. De Unie geniet op het grondgebied van iedere Unie-Staat, overeenkomstig de wetten van die Staat, de rechtsbevoegdheid die nodig is om haar doelstellingen te bereiken en haar functies te verrichten.
3. De Unie sluit met de Zwitserse Bondsstaat een overeenkomst omtrent haar zetel.

Artikel 25

Verificatie van de rekeningen

De verificatie van de rekeningen van de Unie wordt verricht door een Unie-Staat overeenkomstig de regelen als voorzien in het administratief en financieel reglement, bedoeld in artikel 20. Deze Staat wordt, met zijn instemming, aangewezen door de Raad.

Artikel 26

Geldmiddelen

1. De uitgaven van de Unie worden gedekt door:
 - de jaarlijkse bijdragen van de Unie-Staten;
 - vergoeding voor verrichte diensten;
 - andere inkomsten.
2. a. Het aandeel van iedere Unie-Staat in het totale bedrag van die jaarlijkse bijdragen wordt bepaald op basis van het totale bedrag der uitgaven, te dekken door de bijdragen van de Unie-Staten, en van het aantal bijdrage-eenheden dat krachtens het derde lid op die Staat van toepassing is. Bovenbedoeld aandeel wordt overeenkomstig het vierde lid berekend.
b. Het aantal bijdrage-eenheden wordt in gehele getallen of in gedeelten daarvan uitgedrukt, mits dit getal niet kleiner is dan één vijfde.
3. a. Voor iedere Staat, die op het tijdstip waarop deze Akte met betrekking tot die Staat in werking treedt, is het aantal bijdrage-eenheden dat op die Staat van toepassing is hetzelfde als hetgeen onmiddellijk voor genoemde datum overeenkomstig het Verdrag van 1961, zoals gewijzigd bij de Aanvullende Akte van 1972, op die Staat van toepassing was.
b. Iedere andere Staat geeft bij zijn toetreding tot de Unie in een verklaring, gericht aan de Secretaris-Generaal, het aantal bijdrage-eenheden aan dat op die Staat van toepassing is.

c. Iedere Unie-Staat kan te allen tijde in een verklaring, gericht aan de Secretaris-Generaal, een aantal bijdrage-eenheden aangeven dat afwijkt van hetgeen krachtens het onder a. of b. bepaalde op die Staat van toepassing is. Indien een zodanige verklaring wordt afgelegd gedurende de eerste zes maanden van een kalenderjaar, wordt zij van kracht met ingang van het volgende kalenderjaar; indien dit niet het geval is, wordt zij van kracht met ingang van het tweede kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de verklaring werd afgelegd.

4. a. Voor iedere begrotingsperiode is het bedrag van één bijdrage-eenheid gelijk aan het totale bedrag van de gedurende die periode door de bijdragen van de Unie-Staten te dekken uitgaven, gedeeld door het totale aantal eenheden dat op die Staten van toepassing is.

b. Het bedrag van de bijdrage van iedere Unie-Staat is gelijk aan het bedrag van één bijdrage-eenheid, vermenigvuldigd met het aantal eenheden dat op die Staat van toepassing is.

5. a. In geval van achterstalligheid in de betaling van zijn bijdragen kan een Unie-Staat – behoudens het bepaalde onder b. – zijn stemrecht in de Raad niet uitoefenen, indien het bedrag van zijn achterstalligheid gelijk is aan of hoger is dan het bedrag van door hem verschuldigde bijdragen over de laatste twee voorafgaande volledig verstreken jaren. De opschorting van het stemrecht ontslaat deze Staat niet van zijn uit dit Verdrag voortvloeiende verplichtingen en ontzet deze niet uit andere uit dit Verdrag voortvloeiende rechten.

b. De Raad kan, indien en voor zolang hij van mening is dat de achterstalligheid het gevolg is van buitengewone en onvermijdbare omstandigheden, de betrokken Staat toestaan zijn stemrecht te blijven uitoefenen.

Artikel 27

Herziening van het Verdrag

1. Dit Verdrag kan worden herzien door een conferentie van Unie-Staten. Tot het bijeenroepen van een dergelijke conferentie wordt door de Raad beslist.

2. De conferentie kan slechts geldig beraadslagen en besluiten, indien ten minste de helft van de Unie-Staten aanwezig is. Voor de herziening van het Verdrag is nodig dat de herziene tekst een meerderheid van vijf zesde van de ter conferentie vertegenwoordigde Unie-Staten verwerft.

Artikel 28

Talen te gebruiken door het Bureau en in de vergaderingen van de Raad

1. Bij de vervulling van zijn taken gebruikt het Bureau van de Unie de Franse, de Duitse en de Engelse taal.

2. De vergaderingen van de Raad en de herzieningsconferenties worden gehouden in die drie talen.

3. De Raad kan, voor zoveel nodig, beslissen dat andere talen zullen worden gebruikt.

Artikel 29

Bijzondere regelingen voor de bescherming van kweekprodukten

De Unie-Staten behouden zich het recht voor onderling bijzondere regelingen aan te gaan voor de bescherming van kweekprodukten, voor zover deze niet in strijd zijn met de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 30

Toepassing van het Verdrag op nationaal niveau; overeenkomsten voor het gemeenschappelijk gebruik van onderzoekdiensten

1. Iedere Unie-Staat neemt alle maatregelen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit Verdrag en in het bijzonder:

a. voorziet hij in gepaste rechtsmiddelen die het mogelijk maken de in dit Verdrag voorziene rechten metterdaad te verdedigen;

b. richt hij een afzonderlijke dienst op voor de bescherming van kweekprodukten of belast een bestaande dienst met deze bescherming;

c. draagt hij zorg voor de openbare bekendmaking van de mededelingen over deze bescherming, en wel ten minste voor de periodieke bekendmaking van de lijst van verleende titels van bescherming.

2. Er kunnen tussen de bevoegde diensten van de Unie-Staten overeenkomsten worden gesloten met het oog op een gemeenschappelijk gebruik van diensten, belast met het in artikel 7 bedoelde onderzoek van rassen en met het bijeenbrengen van de noodzakelijke vergelijkingscollecties en -bescheiden.

3. Er bestaat overeenstemming over dat iedere Staat ten tijde van de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding in staat moet zijn overeenkomstig zijn nationale wetgeving uitvoering te geven aan de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 31

Ondertekening

Deze Akte staat open voor ondertekening door iedere Unie-Staat en iedere andere Staat, die vertegenwoordigd was op de diplomatieke Conferentie waarop deze Akte is aangenomen. Zij staat open voor ondertekening tot 31 oktober 1979.

Artikel 32

Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring; toetreding

1. Een Staat geeft blijk van zijn instemming door deze Akte gebonden te zijn door nederlegging:
 - a. van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, indien hij deze Akte heeft ondertekend; of
 - b. van zijn akte van toetreding, indien hij deze Akte niet heeft ondertekend.
2. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal.
3. Een Staat die geen lid is van de Unie en die deze Akte niet heeft ondertekend vraagt, voor hij zijn akte van toetreding nederlegt, het oordeel van de Raad aangaande de overeenstemming van zijn wetgeving met de bepalingen van deze Akte. Indien de beslissing die het oordeel bevat positief is, kan de akte van toetreding worden nedergelegd.

Artikel 33

Inwerkingtreding; onmogelijkheid toe te treden op grond van vroegere teksten

1. Deze Akte treedt in werking één maand nadat aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:
 - a. het aantal nedergelegde akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding bedraagt ten minste vijf;
 - b. ten minste drie van de genoemde akten zijn nedergelegd door Staten die partij zijn bij het Verdrag van 1961.
2. Ten aanzien van een Staat die zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding nederlegt nadat aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onder a. en b. is voldaan, treedt deze Akte in werking één maand na nederlegging van de akte van die Staat.
3. Na de inwerkingtreding van deze Akte, overeenkomstig het eerste lid, kan geen enkele Staat meer toetreden tot het Verdrag van 1961, zoals gewijzigd bij de Aanvullende Akte van 1972.

Artikel 34

Betrekkingen tussen Staten die door verschillende teksten zijn gebonden

1. Iedere Unie-Staat die, op de datum van inwerkingtreding van deze Akte ten opzichte van die Staat, gebonden is door het Verdrag

van 1961, zoals gewijzigd bij de Aanvullende Akte van 1972, blijft in zijn betrekkingen met iedere andere Unie-Staat, die niet door deze Akte is gebonden, bovengenoemd Verdrag, zoals gewijzigd bij bovengenoemde Aanvullende Akte, toepassen totdat de onderhavige Akte eveneens in werking treedt ten opzichte van die andere Staat.

2. Iedere Unie-Staat die niet gebonden is door deze Akte („de eerste Staat”) kan in een kennisgeving, gericht aan de Secretaris-Generaal, verklaren dat deze het Verdrag van 1961, zoals gewijzigd bij de Aanvullende Akte van 1972, zal toepassen in zijn betrekkingen met iedere Staat die gebonden is door de onderhavige Akte en die lid wordt van de Unie door deze Akte te bekrachtigen, te aanvaarden, goed te keuren of ertoe toe te treden („de tweede Staat”). Na het verstrijken van een periode van een maand, te rekenen vanaf de datum van deze kennisgeving, en tot de inwerkingtreding van deze Akte ten opzichte van de eerste Staat, past de eerste Staat het Verdrag van 1961, zoals gewijzigd bij de Aanvullende Akte van 1972, toe in zijn betrekkingen met de tweede Staat, terwijl de tweede Staat deze Akte toepast in zijn betrekkingen met de eerste Staat.

Artikel 35

Mededelingen betreffende beschermde geslachten en soorten; openbaar te maken gegevens

1. Bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van deze Akte of van de toetreding ertoe, doet iedere Staat, die niet reeds lid is van de Unie, de Secretaris-Generaal mededeling van de lijst van geslachten en soorten waarop hij, bij de inwerkingtreding van deze Akte ten opzichte van die Staat, de bepalingen van dit Verdrag zal toepassen.

2. De Secretaris-Generaal maakt, op basis van de mededelingen, ontvangen van iedere betrokken Unie-Staat gegevens bekend over:

a. de uitbreiding van de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag op andere geslachten en soorten na de inwerkingtreding van deze Akte ten opzichte van die Staat;

b. elk gebruik van de mogelijkheid, voorzien in artikel 3, derde lid;

c. het gebruik van elke mogelijkheid, verleend door de Raad ingevolge artikel 4, vierde of vijfde lid;

d. elk gebruik van de mogelijkheid, voorzien in artikel 5, vierde lid, eerste volzin, onder opgave van de aard van de verdergaande rechten en onder vermelding van de geslachten en soorten waarop die rechten van toepassing zijn;

e. elk gebruik van de mogelijkheid, voorzien in artikel 5, vierde lid, tweede volzin;

f. het feit dat de wet van die Staat een bepaling bevat als toegeestaan krachtens artikel 6, eerste lid, onder b. i) en de duur van de toegestane termijn;

g. de duur van de in artikel 8 bedoelde termijn, indien deze langer is dan de vijftien onderscheidenlijk achttien jaren, bedoeld in dat artikel.

Artikel 36

Grondgebieden

1. Iedere Staat kan in zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding verklaren of kan de Secretaris-Generaal op ieder later tijdstip door middel van een schriftelijke kennisgeving mededelen dat deze Akte van toepassing is op het gehele grondgebied of een deel daarvan, aangeduid in de verklaring of kennisgeving.

2. Iedere Staat, die een dergelijke verklaring heeft afgelegd of een dergelijke kennisgeving heeft gedaan, kan de Secretaris-Generaal te allen tijde mededelen dat deze Akte ophoudt van toepassing te zijn op het gehele grondgebied of op een deel daarvan.

3. a. Iedere verklaring, gedaan krachtens het eerste lid, wordt van kracht op dezelfde datum als de bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, in de akte waarvan zij is opgenomen, en iedere kennisgeving, gedaan krachtens dat lid, wordt van kracht drie maanden na de kennisgeving ervan door de Secretaris-Generaal.

b. Iedere kennisgeving, gedaan krachtens het tweede lid, wordt van kracht twaalf maanden na ontvangst door de Secretaris-Generaal.

Artikel 37

Uitzonderingsregeling voor de bescherming onder twee vormen

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, kan iedere Staat, die vóór het verstrijken van de periode waarin deze Akte openstaat voor ondertekening voorziet in de verschillende vormen van bescherming, bedoeld in artikel 2, eerste lid, voor eenzelfde geslacht of eenzelfde soort, daarin blijven voorzien, indien hij bij de ondertekening van deze Akte of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van deze Akte of van toetreding ertoe hiervan kennis geeft aan de Secretaris-Generaal.

2. Indien in een Unie-Staat, waarop het eerste lid van toepassing is, krachtens de octrooiwetgeving bescherming wordt gevraagd, kan de desbetreffende Staat, in afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder a. en b. en in artikel 8, de criteria voor het verkrijgen van octrooi en de duur van de bescherming van de octrooiwetgeving toepassen op de rassen, beschermd krachtens die wetgeving

3. Bovenbedoelde Staat kan te allen tijde de Secretaris-Generaal

kennis geven van de intrekking van zijn kennisgeving, gedaan overeenkomstig het eerste lid. Zulk een intrekking wordt dan van kracht op de datum, aangegeven door de Staat in zijn kennisgeving van intrekking.

Artikel 38

Overgangsregeling ter beperking van de eis van nieuwhheid

In afwijking van het bepaalde in artikel 6 kan iedere Unie-Staat, zonder dat daaruit enige verplichting voortvloeit voor de andere Unie-Staten, de in dat artikel voorziene eis van nieuwhheid beperken met betrekking tot rassen, die op het tijdstip, waarop die Staat voor de eerste keer de bepalingen van dit Verdrag op het geslacht of de soort waartoe deze rassen behoren toepast, reeds bestaan doch welke korte tijd daarvoor zijn gewonnen.

Artikel 39

Waarborging van bestaande rechten

Dit Verdrag maakt geen inbreuk op de rechten, die uit hoofde van de nationale wetgevingen van de Unie-Staten of ingevolge tussen die Staten gesloten overeenkomsten waren verkregen.

Artikel 40

Voorbehoud

Met betrekking tot dit Verdrag mag geen enkel voorbehoud worden gemaakt.

Artikel 41

Duur en opzegging van het Verdrag

1. Dit Verdrag wordt aangegaan voor onbepaalde tijd.
2. Iedere Unie-Staat kan dit Verdrag opzeggen door middel van een kennisgeving, gericht aan de Secretaris-Generaal. De Secretaris-Generaal geeft onverwijld aan alle Unie-Staten kennis van de ontvangst van die kennisgeving.
3. De opzegging wordt van kracht aan het einde van het kalenderjaar, volgend op het jaar waarin de kennisgeving door de Secretaris-Generaal is ontvangen.
4. Opzegging maakt geen inbreuk op de rechten die in het kader van dit Verdrag vóór de datum, waarop de opzegging van kracht wordt, met betrekking tot een ras waren verkregen.

Artikel 42

Talen; taken van de depositaris

1. Deze Akte wordt ondertekend in één oorspronkelijk exemplaar

in de Franse, de Engelse en de Duitse taal, waarbij de Franse tekst doorslaggevend is in geval van verschillen tussen de onderscheidene teksten. Bovengenoemd exemplaar wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal.

2. De Secretaris-Generaal zendt twee voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van deze Akte toe aan de Regeringen van alle Staten, die vertegenwoordigd waren op de diplomatieke Conferentie die deze Akte heeft aanvaard, alsmede op verzoek van elke andere Staat.

3. De Secretaris-Generaal stelt na raadpleging van de Regeringen van de belanghebbende Staten, die vertegenwoordigd waren op die Conferentie, officiële teksten vast in de Arabische, de Italiaanse, de Japanse, de Nederlandse en de Spaanse taal, alsmede in die andere talen, die de Raad eventueel aangeeft.

4. De Secretaris-Generaal doet deze Akte registreren bij het Secretariaat van de Verenigde Naties.

5. De Secretaris-Generaal geeft de Regeringen van de Unie-Staten en de Staten die, zonder lid te zijn van de Unie, vertegenwoordigd waren op de Conferentie die deze Akte heeft aanvaard, kennis van de ondertekening van deze Akte, de nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, van iedere kennisgeving, ontvangen krachtens artikel 34, tweede lid, artikel 36, eerste of tweede lid, artikel 37, eerste of derde lid, of artikel 41, tweede lid, alsmede van iedere verklaring, gedaan krachtens artikel 36, eerste lid.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Genève, de drieëntwintigste oktober negentienhonderd achtenzeventig.

(Zie voor de ondertekeningen blz. 41 en 42 van Trb. 1979, 75, en blz. 1 van dit Trb.).

D. PARLEMENT

E. BEKRACHTIGING

G. INWERKINGTREDING

J. GEGEVENS

Zie Trb. 1979, 75.

Uitgegeven de vijftiende november 1979.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. VAN DER KLAUW